

Citace:

Štolfová, Brabcová, Kunzová, Pernikářová, Valešová *Islám* [online] Hospodářská a kulturní studia PEF ČZU v Praze, 2008. Dostupný z: <http://www.hks.re/wiki/islam08>

Islám*cíl práce:*

Jedním z cílů bylo dozvědět se o islámu něco bližšího a dotknout se citlivých témat žen. Ale především nás zajímalo, proč tolik českých žen konvertuje právě k islámu, když je k ženám tak „nerovnoprávný“?

VÝZKUMNÁ OTÁZKA

Proč Češky konvertují k islámu?

POUŽITÉ ZDROJE A METODYPrimární zdroje

jednalo o kvalitativní metodu výzkumu, ve které jsme použily nestandardizované techniky jako je rozhovor, studium dokumentu Metoda sněhové koule - díky Informační kanceláři Islámu v Pasáži Jiřího Grossmanna v centru Prahy. Pan Vladimír Sáška nám poskytl 5 kontaktů. Na rozeslané emaily s žádostí o rozhovor zareagovaly všechny kladně. Poté jsme domluvily jednotlivé schůzky a proběhly rozhovory. Naše prvotní kontakty nás odkázaly na další.

Sekundární zdroje

- knihy
- internet

LITERÁRNÍ REŠERŠE

Již na střední škole jsme měli doporučenou četbu knih od Magdalény Frouzové - Mříže v ráji a Závoj a džíny. Tyto knihy jsou napsané formou příběhů a vyprávění jednotlivých žen, kterým do života vstoupil islám. Proto se zdálo nejlepší, čerpat z těchto knih. Problém většiny příběhů a vyprávění byl takový, že ženy už většinou muslimky byly. Našly jsme ovšem jen 2 příběhy žen, které konvertovaly k islámu, a to z důvodu provdání se za muslima (popisuje vlastní příběh Magdaléna Frouzová¹⁾) a z vlastního přesvědčení (Jana Al Oukla²⁾, což potvrdila i v rozhovoru s ní). Velmi působivá je i kniha Frišta od Petry Procházkové³⁾, kde hlavní hrdinka je Ruska, která se provdá do Afghánistánu. Tento příběh se již ovšem netýká naší výzkumné otázky. Proč přestoupila Češka Jana Al Oukla na islám, popisuje v knize Závoj a džíny⁴⁾. „Přestup na islám pro mě byl především věcí srdce. Jako žena cítím, že mi islám poskytl důstojné místo na tomto světě a dává mi daleko více respektu, než jsem měla předtím. Dnes se snažím žít podle své víry a zdá se mi, že můj život nemůže být lepší a naplněnější.“ Také říká, že zahalení je pro muslimku povinností vůči Bohu. Přesto k tomu ženu nelze nutit. Zahalení je především otázka jejího vnitřního přesvědčení; žena se musí zahalovat z vlastní vůle, nikoliv pod tlakem. Jsou muslimky, které se zahalovat nechtějí a necítí to jako svou povinnost. Já jsem se začala zahalovat ze svého vlastního přesvědčení. Cítím, že mně to dává pocit bezpečí i skutečné svobody. To, o co se západní feministky desetiletí snaží – tedy aby je muži nehodnotili podle jejich atraktivity, nýbrž výlučně podle jejich schopností-, to mi umožnil jeden nevelký kus látky. Zajímavé je, že lidem nejvíce vadí zahalení. Dokud prohlašujete, že jste muslimka, ale nechodíte zahalená, mají vás sice tak trochu za podivína, ale v zásadě vás nechávají na pokoji. Jakmile se však začnete veřejnosti zahalovat, začíná lidově řečeno peklo. Lidé si přestanou brát servítky a nepříjemné incidenty začnou být téměř na denním pořádku. Musím říct, že to považuji za důkaz, jak je česká společnost ve skutečnosti nesnášenlivá a netolerantní.,,

PRÁVA ŽEN V ISLÁMU

Ač se to nezdá, islám zlepšil ženám jejich postavení, které měly kolem 7. století našeho letopočtu. Jejich postavení je v dnešní době v něčem trochu přežitě, nicméně na tu dobu, kdy vznikal, to bylo velmi pokrokové. Zmínit bychom ovšem měli to, že ne všechna pravidla jsou správně pochopena. Jak Západním světem, protože mají jinou mentalitu, ale tak i samotnými muslimy, kteří si je buď špatně vyložili, nebo si spíše vyložili to, co se jim zrovna hodilo. Co se tedy zlepšilo?

Před příchodem islámu bylo zvykem zabíjet nemluvňata ženského pohlaví. Dívky pro ně byly zátěží (hlavně v období sucha a hladu), nemohly bojovat a věřilo se, že kazí čest rodiny. To všechno islám zakázal a tím zlepšil dívkám postavení. *Islám dívce zaručil právo na ochranu života, důstojnost a podporu*⁵⁾. Dále mohla žena jít k volbám, sic měla jen poloviční hlas než muž, ale lepší než žádný. *Stejně tak získaly ženy právo účastnit se politických aktivit a být voleny do zákonodárných sborů, které zastupují muslimskou komunitu. to nesměly ženy ve většině evropských zemí ještě na počátku minulého století*⁶⁾. Další plus bylo, že žena mohla dědit. Dříve byla totiž ona sama považovaná za majetek a majetek nemůže dědit majetek... Směla dědit pouze polovinu toho, co muž. Proč jen polovinu? Neměla totiž finanční zodpovědnost za celou rodinu. Kdyby dědila stejný díl jako muž, bylo by to vůči němu velmi nespravedlivé, když on se musí postarat o celou rodinu (včetně žen). Často se mluví o tom, že ženy jsou v islámu vůči mužům v podřízeném postavení. Na důkaz toho se

cituje verš z Koránu: „Muži zaujímají postavení nad ženami proto, že Bůh dal přednost jednomu z vás před druhými, a proto, že muži dávají z majetku svých (ženám)...A ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, varujte a vykažte jim místa na spaní a bijte je!“ (Korán, súra Ženy 4:34). tyto verše jsou často jádrem sporu. Záleží totiž na výkladu. Někteří tvrdí, že to dává mužům právo chovat se k ženám nadřazeně a bít je. Většina učenců se však shoduje na tom, že verš „muži zaujímají postavení nad ženami“ vyjadřuje to, že muž je od přírody fyzicky silnější, a proto má větší zodpovědnost, která se týká ekonomické podpory a ochrany ženy.

Kromě toho se dá prvnímu výkladu tohoto verše oponovat i slovy proroka Muhammada. Ten na otázku, jaké povinnosti má muž vůči manželce, odpověděl následovně: „Abys ji živil stejně, jako živíš sebe, abys ji šatil stejně, jako šatíš sebe, abys ji nikdy neuhodil do tváře ani neponížil (tj. nemluvil s ní vulgárně) a aby ses jí nestranil, ledaže by to bylo doma.“ Prorok Muhammed dokonce muže před bitím manželky varoval: „Nikdo z vás ať se neopovazuje zbít svoji ženu jako otroka, a pak s ní mít na konci dne pohlavní styk.“ Rovněž zakazuje udeřit ženu i děti do tváře, protože to je jednak urážka jejich důstojnosti a jednak ohrožení nejkrásnější částí jejího těla. Bohužel dnes je ve velké části muslimské společnosti zakořeněn mylný pocit, že muž má na toto násilí právo a žena ho musí pokorně snášet. To

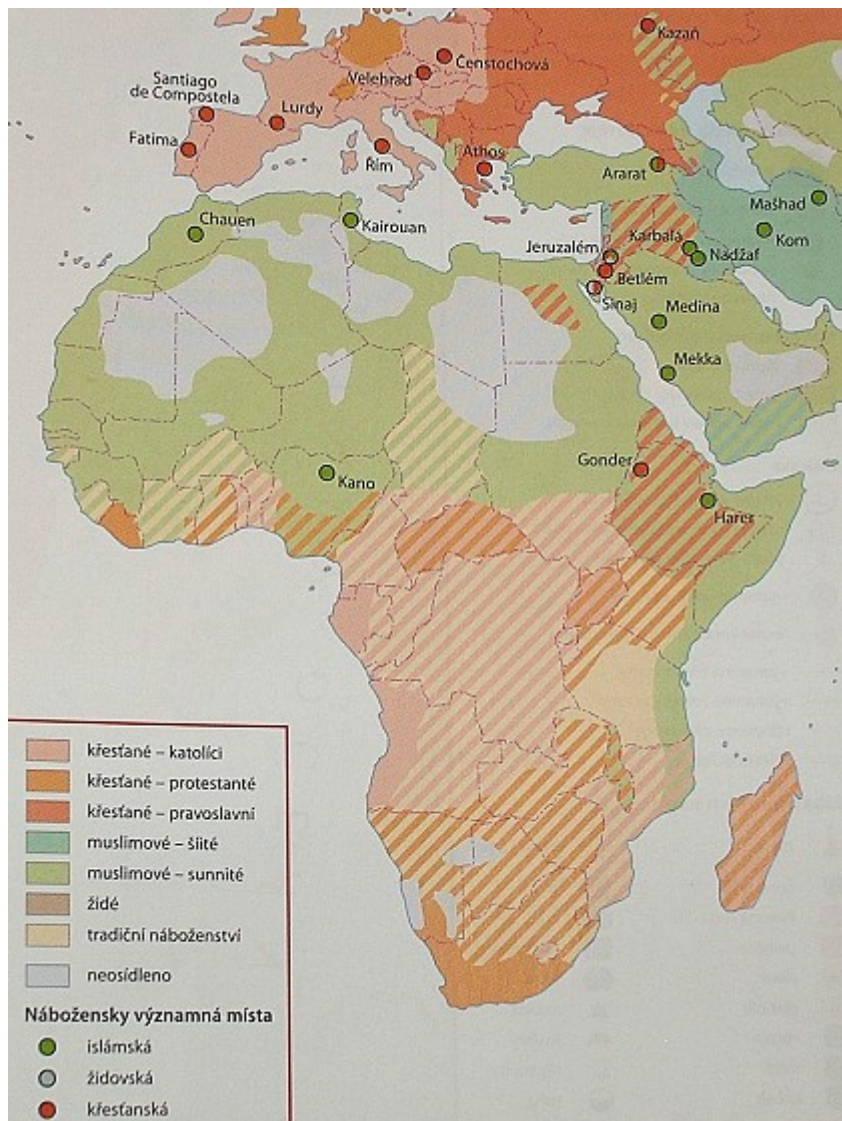
ale není pravda, to není to, co hlásá islám 🙅‍♂️ (FROUZOVÁ, Magdaléna. Závoj a džíny : Ženy v islámském světě. [s.l.] : Vyšehrad, 2005. 160 s., kapitola – Závoj si nesundám aneb postavení žen v islámu očima české muslimky, s.96)).

Nyní jeden velmi diskutovaný příklad pohledu na ženské zahalování. Podívejme se na něj z jiného úhlu pohledu. Islám dal totiž ženě díky zahalování svobodu. Asi je to podivné, ale díky zahalování má žena možnost být hodnocena pouze podle svých schopností a dovedností a ne podle toho, jak vypadá.

Kolikrát si Evropanka řekla: „Mě určitě nevyberou, na tom pohovoru byla nějaká blondýna v červeném kostýmku...“.

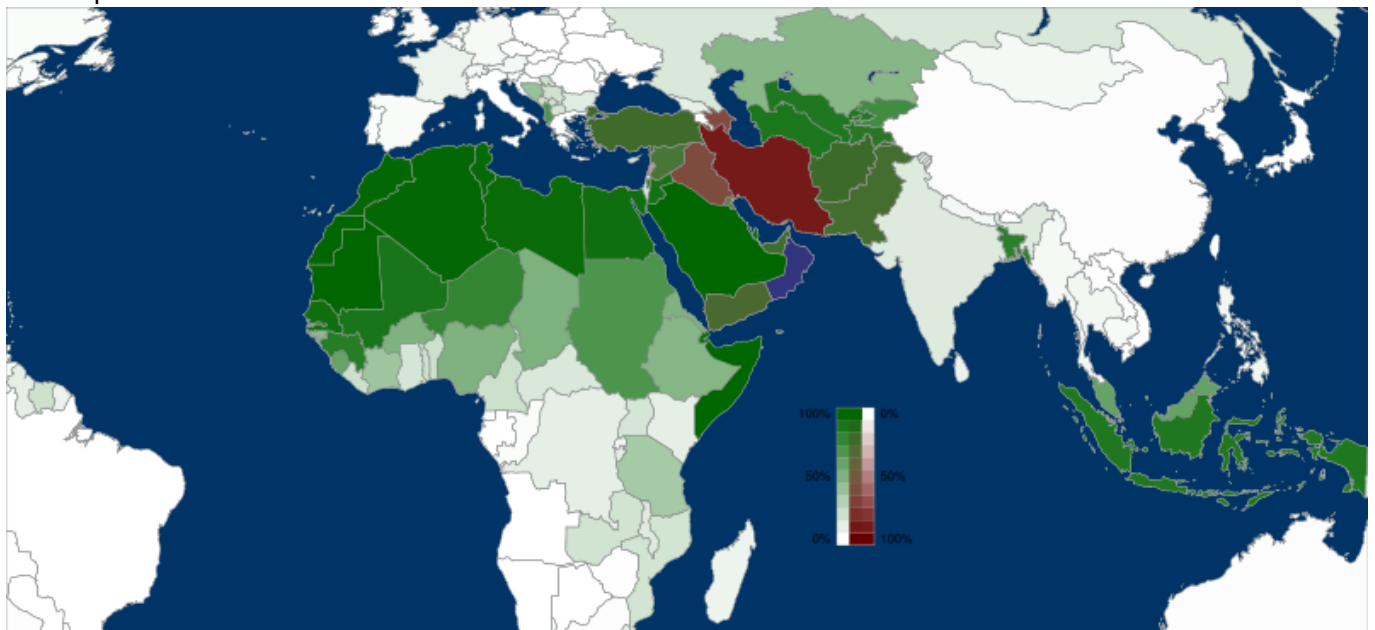
==OBLASTI==

rozšíření islámu Afrika, Asie

Rozšíření islámu ve světě (více než 10%). Tmavě zelená barva znázorňuje oblasti s většinovým zastoupením sunnitů a červená šíitů⁷⁾.

MUSLIMOVÉ V ČESKÉ REPUBLICE

Muslimská obec byla po druhé světové válce celkem nevýrazná. Ke zvratu došlo v 90. letech, kdy začala být aktivní. Zakládala islámská centra v Brně, Praze a Teplicích.

Centra a nadace:

- Ústředí muslimských obcí – zastřešuje Islámskou nadaci v Praze, Islámskou nadaci v Brně, Islámské centrum v Praze, Islámské centrum v Teplicích
- Muslimská unie
- Liga českých muslimů
- Svaz muslimských studentů
- Liberální muslimové
- Islámská komunita českých sester

Praha

Její činnost je zaměřená na tyto oblasti:

- provoz Islámského centra (mešity)
- charitativní činnost
- osvětovou činnost

V čele Islámské nadace v Praze stojí volená správní rada, která zabezpečuje přístupnost mešity pro muslimy i nemuslimy, pravidelné páteční bohoslužby, provoz knihovny, přednášky a jiné programy, program v měsíci ramadánu, oslavu muslimských svátků, rituály, rady v náboženských otázkách a oznamování modlitebních časů⁸⁾.

V roce 1996 se Nadaci podařilo získat budovu na Praze 9 v Kyjích, kterou zrekonstruovala a v 7.5. 1999 otevřela páteční bohoslužbou.

Brno

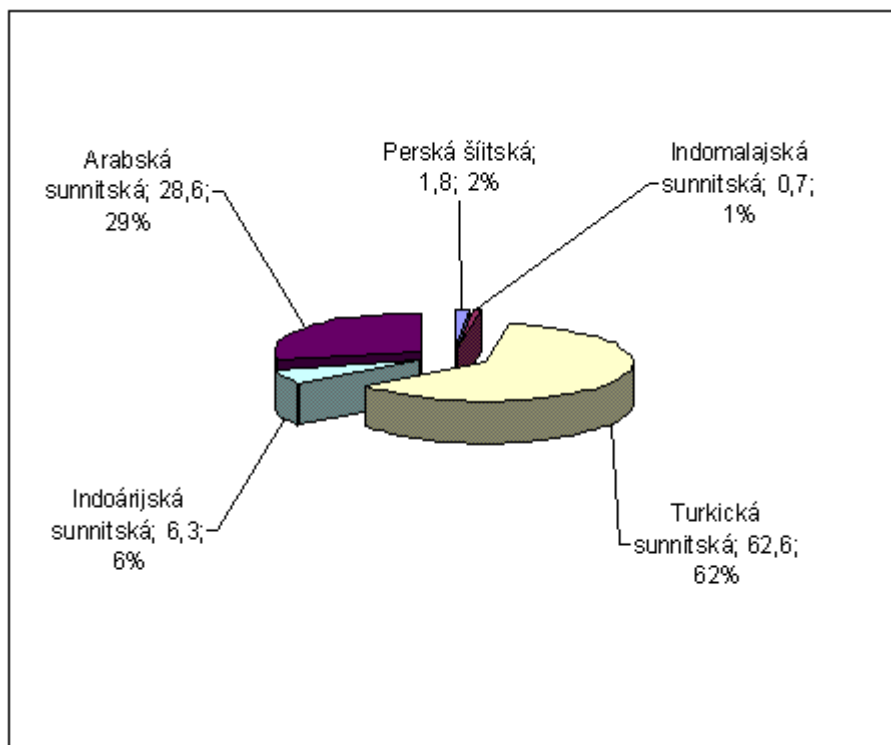
V roce 1995 koupila Nadace pozemek a podala žádost o povolení mešity. Tu však město Brno nepovolilo (protesty lidí a církve) a po průtazích nakonec v roce 1997 se započala stavba mešity ovšem bez nápadných architektonických prvků a minaretů. Dne 31. 12. 1998 byla slavnostně otevřena nová mešita.

Další krok, který Nadace udělala byla žádost o oficiální registraci islámu jako náboženství v ČR. Žádost byla kladně vyřízena, i když tu byla stížnost na Ministerstvo kultury od překladatelky Olgy Ryantové, aby kladně vyřízena nebyla s odůvodněním, že islám je *islám ideologií zjevně propagující násilí a svaté války a potlačující práva žen a dalších občanů žijících ve svobodné společnosti*⁹⁾. Díky uznání islámu státem může Nadace čerpat státní dotace.

Česká republika - počty

Po započtení poměrného zastoupení jsme zjistili, že by se mělo v České republice nacházet 11 235 muslimů. Odhady, které uvádí počty kolem deseti tisíc, jsou tedy reálné. Z tabulky je zřejmé, že tři pětiny muslimů v ČR pochází ze subcivilizace turkické sunnitské (62,6 %). Více než čtvrtina muslimů pochází ze subcivilizace arabské sunnitské (28,6 %). Z toho je více než polovina muslimů z afrického kontinentu (16 %). Zbývající tři subcivilizace jsou zastoupeny okrajově – indoárijská sunnitská z 6,3 %, perská šíitská z 1,8 % a indomalajská sunnitská z 0,7 %¹⁰⁾.

Zastoupení islámských subcivilizací v ČR podle geografického členění k 31.12.2005

Muslimové pochází z celkem 78 zemí. Nejvíce muslimů pochází ze zemí, které jsou součástí turkické sunnitské subcivilizace. V České republice neexistuje národnost, která by mezi ostatními dominovala, tak jak je tomu v některých západoevropských zemích. V rámci svých subcivilizací je zastoupeno více imigrantů z Iráku, Jemenu, Sýrie, Egypta, Libye, Tuniska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, zemí bývalého Sovětského svazu, Makedonie, Srbska (Kosovo), Turecka, Afghánistánu a Pákistánu. Z hlediska genderu můžeme tvrdit, že přibližně třetinu z celkového počtu tvoří muslimky. V našem výzkumu jsme se zaměřili na muslimy, kteří jsou součástí arabské a turkické subcivilizace¹¹⁾.

Poznámka:

turckicko sunnitská subcivilizace - Albánie, Ázebjajdžán, Bosna a Hercegovina, Bulharsko, Gruzie, Kazachstán, Kyrgyzstán, Makedonie, Srbsko, Černá hora, Turecko, Turkmenistán, Uzbekistán
arabsko sunnitská subcivilizace - Bahrajn, Irák, Katar, Kuvajt, Libanon, Jemen, Jordánsko, Omán, Palestina, Saúdská Arábie, Spojené Arabské Emiráty, Sýrie, Alžírsko, Egypt, Libye, Maroko, Niger, Senegal, Tunisko

indoázijská sunnitská subcivilizace - Afghánistán, Bangladéš, Pákistán

perská šíitská subcivilizace - Írán, Tádžikistán

indomalajská sunnitská subcivilizace - Indonésie, Malajsie

Muslimové dnes

Co víme o muslimech žijících u nás dnes? Naši pozornost přitahují hlavně kvůli událostem, které se dějí v zahraničí. Děláme si obrázek z toho, co nevidíme! ale je nám překládáno v médiích. Na to reagují některé české xenofobně laděné stránky (pravdaoislamu.cz, euarabia.cz). Uznání islámu státem bylo celkem neklidné, jak díky peticích ze strany občanů, tak i některé křesťanské církve. Důvod byl takový, že islám nerespektuje tzv. západní demokracii a lidská práva.

Po roce 1989 se složení muslimské komunity odvíjelo zejména v závislosti na průběhu imigrace do ČR. Hlavní část heterogenní islámské obce ustavili Arabové a jiní muslimové, kteří k nám přijížděli na vysokoškolská studia. Mnozí z nich se v ČR usadili natrvalo (Kropáček, 2006). Počty muslimů také

rozšiřovali žadatelé o azyl nebo osoby na dočasném útočišti (nyní institut dočasné ochrany). Jmenujme alespoň muslimy z Afghánistánu, ze zemí bývalého Sovětského svazu, z Bosny a Hercegoviny a Kosova¹²⁾. Zajímavé je nyní sledovat růst českých konvertistů, odhady se pohybují kolem 900 osob. Pomocí jich bychom si mohli lépe porozumět s imigrovanými muslimy. Lépe proniknout do jejich komunity a zabránit tomu, aby se netvořila ghetta a další generace muslimů nebyla tak radikální, jako se to stalo ve Francii.

VLASTNÍ VÝZKUM

- Pražská mešita na Černém Mostě
- návštěva Jany Al Oukle

PRAŽSKÁ MEŠITA NA ČERNÉM MOSTĚ

Dne 18. 4. 2008 jsme navštívily mešitu na Černém Mostě na základě informací, které jsme získaly v Informační kanceláři islámu v Pasáži Jiřího Grossmanna v centru Prahy. Měly jsme domluvenou schůzku s muslimskou ženou v 17 hodin přímo v Pražské mešitě na Černém Mostě. Dorazily jsme na domluvené místo včas, kde nás mile přivítal muslimský muž a nabídl nám šálek čaje. Po chvilce čekání nás zavedl do místnosti, kde nás k našemu překvapení čekaly místo jedné ženy čtyři. Zpočátku jsme byly z našeho rozhovoru trochu nervózní, ale brzy se však ukázalo, že jsme k tomu neměly důvod, protože ženy byly velice přátelské a otevřené.

Rozhovor byl zcela spontánní, přičemž jsme se snažily udržovat téma našeho výzkumu vhodnými otázkami. Jak už bylo řečeno v úvodu, zaměřily jsme se na to, proč české ženy konvertují k islámu. Byly jsme překvapené, jak byly naše respondentky sdílné a s jakým zájmem se s námi dělily o své životní příběhy.

Jana, 24 let

Jana se poprvé s islámem setkala, když jí bylo 18 let. V té době totiž odcestovala na 3 měsíce do Tuniska na školní praxi. V této zemi se jí natolik zalíbilo, že se po dokončení studia rozhodla vrátit. Žila zde 2 roky a během této doby se seznámila se svým současným manželem, který byl muslim, ale islám nepraktikoval. Rozhodli se odjet do České republiky a teprve zde se Jana o islám začala více zajímat a tím zapříčinila, že oba začali toto náboženství aktivně vyznávat. Dnes již mluví velmi dobře arabsky, už i z toho důvodu, že všechny modlitby musí říkat muslimové v arabštině. V Čechách se svou vírou zatím žádné problémy neměla, naopak se setkala spíše s pozitivním přístupem, např. že se někteří lidé zajímali o muslimské zvyky a tradice.

Tereza, 22 let

Když bylo Tereze 15 let, její sestřenice se provdala do Tuniska, a tak jí jezdila často navštěvovat. Během svých návštěv zde poznala muslimku z Alžírka, která jí o islámu naučila spoustu věcí a později pomohla konvertovat. Na rozdíl od Jany má Tereza se svou vírou v České republice špatné zkušenosti. Když například přišla na pracovní pohovor v muslimském šátku, setkala se s arogantním a odmítavým přístupem, přestože na tuto pozici byla vhodným kandidátem. Se svým přítelem odcestovala později na rok do Irska, kde byla potěšená přístupem Irů k islámu. Díky tolerantnímu a multikulturnímu národu zde neměla nejmenší problém najít si zaměstnání. Irové její víru neodsuzovali, ale respektovali.

Vendula, 30 let

Vendula praktikuje islám již od svých 14 let, kdy o prázdninách navštívila se svými rodiči Egypt a poznala zde jejich víru. O náboženstvích do té doby měla jen základní informace ze školy. Islám jí

velice oslovil. Líbilo se jí, jakou má žena úctu ke svému muži, jak se on o ní stará a poskytuje jí ochranu, pobožnost a skromný způsob života. Po návratu do ČR se začala o islám hlouběji zajímat, přečetla velké množství informačních materiálů a knih, které si zapůjčila právě v Pražské mešitě, začala se učit arabsky a náboženství praktikovat.

Závěr

Ženy se cítí být islámem obohaceny. Tvrdí, že díky tomuto náboženství si nepřipadají nikdy samy a také že jsou podporovány od Boha. Chtějí být dobrými lidmi a pomáhat ostatním, díky tomu pak budou mít dobrý další život, protože tento je jen „na zkoušku“. Na křesťanství se jim nelíbí, že aby se člověk očistil, stačí se vyzpovídat a všechny hříchy jsou smazány. Další věci jsou sochy a vyobrazení Ježíše a svatých. Toto je jeden z mála důvodů, proč před tím než se staly muslimkami, nevyznávaly křesťanskou víru.

Jana a Tereza (zleva)

Vendula (zleva)

Mgr. Jana Al Oukle - Metropolitní univerzita Praha

Kontakt na Janu Al Oukle jsme dostaly v Informační kanceláři Islámu v Pasáži Jiřího Grossmanna v centru Prahy. Po emailu jsme si s ní domluvily schůzku dne 29. 4. 2008 na Metropolitní univerzitě, kde vyučuje Mezinárodní vztahy a Evropská studia. Rozhovor se uskutečnil v jejích konzultačních hodinách (od 8:30) a trval přibližně 45 minut. Přijala nás mile a byla ochotná nám zodpovědět všechny naše dotazy. Nicméně čekala na naše položené otázky a sama od sebe nezačala vyprávět jako výše uvedené respondentky.

Celý rozhovor byl nahráván, přepsán a nyní je k dispozici k příloze.

Jana (40 let) se seznámila s islámem prostřednictvím studia bengálštiny a historie islámských zemí na filozofické fakultě. Přestože v minulosti žádné náboženství nevyznávala, islám ji při studiu zaujal natolik, že jí přišlo naprosto samozřejmé konvertovat a stát se muslimkou. Za muže si vzala muslima, se kterým vychovává dvě děti. Na základě společné dohody je začali učit islámu už od malička. Pravidelně cestuje do Sýrie, odkud pochází její manžel, a chystá se tam v budoucnu i s dětmi přestěhovat. Vyznávání islámu v České republice, jak sama říká, je mnohem obtížnější, než v jiných zahraničních zemích, zvláště západních. Tam již žijí muslimové mnohem déle, zatímco v Čechách se lidé s jejich kulturou seznamují teprve od 90. let.

Dá se říci, že nám svým rozhovorem potvrdila to, co napsala v knize Závoj a džíny¹³⁾ :

„Přestup na islám pro mě byl především věcí srdce. Jako žena cítím, že mi islám poskytl důstojné místo na tomto světě a dává mi daleko více respektu, než jsem měla předtím. Dnes se snažím žít podle své víry a zdá se mi, že můj život nemůže být lepší a naplněnější.“ Také říká, že zahalení je pro

muslimku povinností vůči Bohu. Přesto k tomu ženu nelze nutit. Zahalení je především otázka jejího vnitřního přesvědčení; žena se musí zahalovat z vlastní vůle, nikoliv pod tlakem. Jsou muslimky, které se zahalovat nechtějí a necítí to jako svou povinnost. Já jsem se začala zahalovat ze svého vlastního přesvědčení. Cítím, že mně to dává pocit bezpečí i skutečné svobody. To, o co se západní feministky desetiletí snaží – tedy aby je muži nehodnotili podle jejich atraktivity, nýbrž výlučně podle jejich schopností-, to mi umožnil jeden nevelký kus látky. Zajímavé je, že lidem nejvíce vadí zahalení. Dokud prohlašujete, že jste muslimka, ale nechodíte zahalená, mají vás sice tak trochu za podivína, ale v zásadě vás nechávají na pokoji. Jakmile se však začnete veřejnosti zahalovat, začíná lidově řečeno peklo. Lidé si přestanou brát servítky a nepříjemné incidenty začnou být téměř na denním pořádku. Musím říct, že to považuji za důkaz, jak je česká společnost ve skutečnosti nesnášenlivá a netolerantní.“

Závěr

Dá se říci, že Jana nad konvertováním k islámu ani nepřemýšlela, přišlo jí to vzhledem k oboru jejího studia samozřejmě. Z rozhovoru vyplynulo, že se rozhodla hlavně na základě filmu o Proroku Muhammedovi a oborem svého studia, ke kterému se dostala více méně náhodou. Provdala se za muslima. Na základě společné dohody začali učit islámu své děti už od malička. I když u nás osobně s praktikováním víry nemá problémy, tak sama přiznává, že v západních zemích je to mnohem lepší. Muslimové tam žijí mnohem déle, zatímco v Čechách se lidé s jejich kulturou seznamují teprve od 90. let.

ZÁVĚR CELÉHO VÝZKUMU

Většina oslovených žen se o této víře dověděla v islámských zemích - Tunis, Egypt, jelikož v Čechách se s muslimy setkáme zřídka. Přestože je u nás problematičtější víru praktikovat, je natolik oslovila, že se jí nevzdaly. Nyní se snaží prolomit českou nedůvěru k muslimům. Stýkají se s ostatními muslimy a snaží se zde společně podporovat islám, například prostřednictvím Islámské nadace. I když se občas setkávají s nedůvěřivým či odmítavým přístupem, neodrazuje je to od toho projevovat svou přirozenost, kterou se pro ně islám stal. Vnesl jim do života nový řád. Většina je provdaná za muslima a žádná z nich nepociťuje jakoukoli nerovnoprávnost mezi mužem a ženou, či nespravedlnost mužů vůči ženám. Naopak. Styl život dle islámu jim plně vyhovuje, včetně zahalování, které vidí jako výhodu oproti jiným ženám. Muži je totiž posuzují jen podle jejich kvalit a ne vzhledu. Také rozdělení činností mezi ryze ženské a mužské jim připadá více přirozené. Všechny oslovené ženy tedy vnímají islám pozitivně.

Je třeba zmínit 3 faktory, které bychom měli vzít v potaz.

- jejich rodiče nevyznávají islám
- rozhovory byly provedeny pouze s ženami, které mají vysokoškolské vzdělání
- rozhodly se konvertovat samy, nebyly nucené okolnostmi (rodina, zakořeněná tradice)

SEZNAM LITERATURY

<http://infomuslim.euweb.cz/>

<http://www.muslim-inform.cz/>

<http://www.blisty.cz/art/9324.html>

<http://aktualne.centrum.cz/domaci/zivot-v-cR/clanek.phtml?id=524020>

<http://aktualne.centrum.cz/domaci/spolecnost/clanek.phtml?id=475854>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Isl%C3%A1msk%C3%A1_expanze

http://cs.wikipedia.org/wiki/Isl%C3%A1m_v_Rusku

http://cs.wikipedia.org/wiki/Isl%C3%A1m_v_%C4%8Cesk%C3%A9_republice

http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace_muslimu.pdf

Frouzová, Magdaléna (ed.): Mříže v ráji - Muslimské ženy v Evropě, Vyšehrad, 2006

Frouzová, Magdaléna (ed.): Závoj a džíny - Ženy v islámském světě, Vyšehrad, 2006

Procházková, Petra: Frišta, Nakladatelství Lidové noviny, 2004

PŘÍLOHY

Jana Al Oukle - přepis celého rozhovoru [jana_al_oukle.doc](#)

Počet shlédnutí: 648

1)

FROUZOVÁ, Magdaléna. Mříže v ráji : Muslimské ženy v Evropě. [s.l.] : Vyšehrad, 2006. 160 s., kapitola – Mříže v ráji aneb Můj život s muslimy.

2) 4) 13)

FROUZOVÁ, Magdaléna. Závoj a džíny : Ženy v islámském světě. [s.l.] : Vyšehrad, 2005. 160 s., kapitola – Závoj si nesundám aneb postavení žen v islámu očima české muslimky.

3)

Procházková, Petra. Frišta. [s.l.] : Nakladatelství Lidové noviny, 2004. 220 s.

5)

FROUZOVÁ, Magdaléna. Závoj a džíny : Ženy v islámském světě. [s.l.] : Vyšehrad, 2005. 160 s., kapitola – Závoj si nesundám aneb postavení žen v islámu očima české muslimky, s.94

6)

FROUZOVÁ, Magdaléna. Závoj a džíny : Ženy v islámském světě. [s.l.] : Vyšehrad, 2005. 160 s., kapitola – Závoj si nesundám aneb postavení žen v islámu očima české muslimky, s.95

7)

Mapa,

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/e0/Islam_by_country.svg/180px-Islam_by_country.svg.png

8)

TOPINKA, Daniel. Integrační proces muslimů v České republice : Pilotní projekt. Daniel Topinka. Ostrava : [s.n.], 2007. 101 s. Dostupný z WWW:

<http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace_muslimu.pdf>, s.39

9)

TOPINKA, Daniel. Integrační proces muslimů v České republice : Pilotní projekt. Daniel Topinka. Ostrava : [s.n.], 2007. 101 s. Dostupný z WWW:

<http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace_muslimu.pdf>, s.41

10) 11)

TOPINKA, Daniel. Integrační proces muslimů v České republice : Pilotní projekt. Daniel Topinka. Ostrava : [s.n.], 2007. 101 s. Dostupný z WWW:

<http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace_muslimu.pdf>, s.49

12)

TOPINKA, Daniel. Integrační proces muslimů v České republice : Pilotní projekt. Daniel Topinka. Ostrava : [s.n.], 2007. 101 s. Dostupný z WWW:

<http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace_muslimu.pdf>, s.43

From:

<https://www.hks.re/wiki/> - **Hospodářská a kulturní studia (HKS)**

Permanent link:

<https://www.hks.re/wiki/islam08>

Last update: **29/05/2024 19:36**

